

MdR, Jazzgeschiedenis 636. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 27, de vibrafoon, deel 1 van 2. Dit tijdvak, maar ook de jaren zestig werden volledig gedomineerd door Milt Jackson, die al lang geleden zijn eigen hoofdstuk had. Nu en volgende keer musici die een kleinere plek innamen. Julius Gubenko speelde onder de naam Terry Gibbs. Hij is 14 oktober 1924 geboren in NYC, werd een wat nerveuze, bazige man, dat is in zijn spel vaak te horen. Geen éérlijker muziek dan jazzmuziek. In de eerste van drie opnamen speelt hij samen met Don Elliott die de vibrafoon combineerde met de mellofoon -hoorn met pistons- en in dit duet moeilijk van Gibbs te onderscheiden is. Sleutel: de aanmoedigingskreten zijn van Gibbs, dan speelt Elliott de eigenlijke solo. Live in de Band Box op Broadway, vlak bij Birdland, : "Now's the time".

plaat 1 Terry Gibbs & Don Elliott: Now's the time (Charlie Parker)
8/1 - 3:54 - Brunswick 349 500 DXY

Charlie Parker's blues "Now's the time" met Terry Gibbs en Don Elliott-vibrafoon, Claude Noel-piano, Kenny O'Brien-bas, Sid Bulkin-drums. Voor Brunswick in de Band Box, NYC, 22 maart 1953. Gibbs was oud genoeg om nog Lionel Hampton, de vader van de jazzvibrafoon, tot voorbeeld te hebben, voegde daar na '45 wat Bebop aan toe. De ritmesectie die u net hoorde was die van zijn kwartet, voor de volgende studio-opname zijn daar aan toegevoegd Al Porcino en Johnny Mandell-trompet, de laatste zal ook het arrangement gemaakt hebben. Don Elliott nu op mellofoon, Al Epstein-baritonsaxofoon, in de ritmesectie nu ook Turk Van Lake-rhythm gitaar. Harry Sullivan's "I may be wrong".

plaatje 2 Terry Gibbs: I may be wrong (Harry Sullivan, Harry Ruskin)
1/2 - 2:31 - Brunswick EB 71022

"I maybe wrong", voor Brunswick in NYC, 8 april 1953. Terry Gibbs met de trompettisten Al Porcino en Johnny Mandell, Don Elliott-mellofoon, Al Epstein-baritonsaxofoon. Claude Noel-piano, Turk van Lake-rhythm gitaar, Kenny O'Brien-bas, Sid Bulkin-drums. Tenslotte van Gibbs een studio-opname voor EmArcy van 19 oktober 1956, in deze bezetting. Hal McKusick en Sam Marowitz-alt, Frank Socolow en Ray Black-tenor, Al Epstein-baritonsaxofoon. Terry Pollard-piano, Turk van Lake-rhythm guitar, Herman Wright-bas, Jerry Segal-drums. Van Nic Abrams de ballad "Lonesome streets".

- plaat 3 Terry Gibbs: Lonesome streets (Nic Abrams)
1/2 - 2:56 - EmArcy 36064
"Lonesome streets", vibrafonist Terry Gibbs in NYC voor EmArcy, 19 oktober 1956. Gibbs had vaak een kwartet, werkte vooral erg veel als solist, doet dat nog steeds. ~~_____~~
~~_____~~
Ik zei dat Gibbs' basis het spel van pionier Lionel Hampton was. De 20 april van dit jaar 1993 85 geworden Meester, hij werd in Birmingham, Alabama, 20 april 1908 geboren als zoon van een ongehuwde moeder, reden waarom hij plaats en tijd van geboorte tot voor kort geheim hield of veranderde, was in dit tijdvaak vooral beroemd en berucht door de toestanden die hij met zijn big band aanrichtte, zo ook in Amsterdam, Concertgebouw 1954, Apollohal 1956. ^AAls eerbetoon Hampton nu puur als vibrafonist. Eerbetoon, want van enige invloed op de jazzgeschiedenis was hij natuurlijk niet meer. Gershwin's "Our love is here to stay".
- plaat 4 Lionel Hampton: Our love is here to stay (George & Ira Gershwin)
1/3 - 4:16 - Metro Records 2356 102
"Our love is here to stay" - Lionel Hampton-vibrafoon, Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. 16 september 1956 voor ~~Nor~~gran in NYC.
Cal Tjader, generatie Terry Gibbs, want geboren als Calvin Redcliffe Tjader in St. Louis, Missouri, 16 juli 1925, overleden in Manilla, 5 mei 1992, was niet als Gibbs uit op vuurwerk en een ontroerende ballad: gewoon rechthoek swingen. U hoort drie stukken van mei 1956 voor Fantasy gespeeld in Los Angeles, met Gerald Wiggins-piano, Gene Wright-bas, Bill Douglas-drums. Van de pianist: "A light groove".
- plaat 5 Cal Tjader: A light groove (Gerald Wiggins)
1/3 - 5:11 - Fantasy 3-227
"A light groove". 'Groove' betekent o.a. sfeer, stemming. Nu van Matt Dennis "The night we called it a day".
- idem Cal Tjader: The night we called it a day (Matt Dennis)
1/4 - 3:06 - idem

"The night we called it a day" van Matt Dennis, vooral bekend van zijn ballad "Angel eyes". Tenslotte opnieuw een stuk van Gerald Wiggins: "Miss Wiggins".

idem

Cal Tjader: Miss Wiggins (Gerald Wiggins)
2/3 - 5:57 - idem

"Miss Wiggins". Cal Tjader-vibrafoon, Gerald Wiggins-piano, Gene Wright-bas, Bill Douglas-drums. Mei 1956 voor Fantasy in Los Angeles. Tjader wierp zich later op de Latin jazz, speelde tot zijn dood veel salsa. Volgende keer Teddy Charles en Lem Winchester. Dit was Jazzgeschiedenis 636, MdR.

0 0 0 0 0